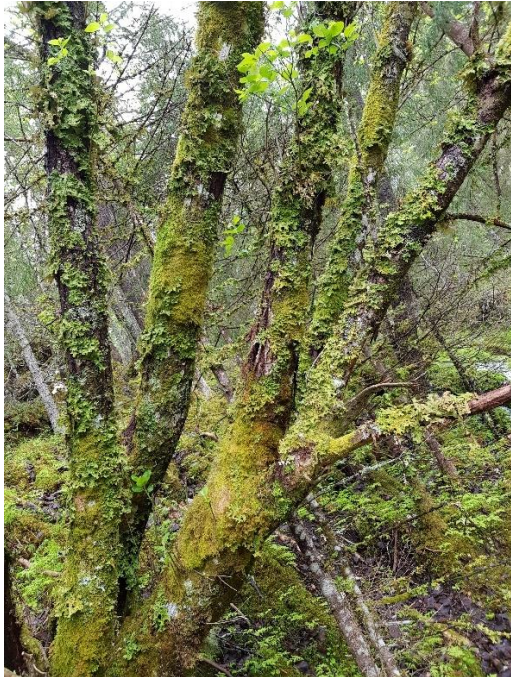

Beskrivelse av områdene.

Engan og Liabugen, Namsos kommune.

Engan og Liabugen naturreservat er et variert område med mye topografi og bratt terreng (daler og sprekkedaler) og har svært oseanisk klima. Det er flere lokaliteter med boreal regnskog, bl.a med gullprikklav. Boreal lauvskog preger også området, med naturtyper av spesielt flott karakter. Området har karakter av boreal regnskog helt opp til ca 240 m.o.h, til toppen av åsen, bl.a med tette lungeneversamfunn på gran. Det er flere gamle og fraflyttede boplasser knyttet til området. Areal: 3029 da.

Lungeneversamfunn på lauvskog (t.v).

Flott boreal lauvskog (.th.)

Fokktuva, Namsos kommune.

To ravinedaler med boreal regnskog ved Saksa i Salen. Det er registrert sjeldne og sårbare arter som gullprikklav (VU, sårbar), kystkantlav (EN, sterkt truet) og trønderringlav (EN). Boreal regnskog er en skogtype som har sin europeiske utbredelse i Midt-Norge, og Salen er et kjerneområde for boreal regnskog. Boreal regnskog er truet og har høy prioritet for vern. Areal: 857 da

Heivika, Namsos kommune.

Område med boreal regnskog nært Hende i Salen. Området er ganske lite, men foreslås på grunn av sårbare, truede og sjeldne arter som gullprikklav og kystkantlav, fordi området har gode strukturer og inngår i et nettverk av boreal regnskog i Salen. Med gode strukturer menes tydelig ravineform og kombinasjon av gamle trær og stående og liggende død ved. Areal: 41 da.

Boreal regnskog og sumpskog, med stående og liggende død ved.

Storhøla, Namsos kommune.

Område med boreal regnskog i ravinedaler på begge sider av Sakselva i Salen. Den svært sjeldne og sterkt truede arten huldrestry (EN) er registrert her. Huldrestry henger i remser på opptil 2 meter ned fra greiner. Boreal regnskog av den såkalte Namdalstypen opptreer typisk i ravinedaler. Areal 230 da.

Huldrestry, 1-2 meter lang hengselav. Svært sjelden (t.v). Skog ved Salselva (t.h).

Migan – Korsbekken, Namsos kommune.

Migan – Korsbekken strekker seg langs sørsida av Salsvatnet. Landskapet er bratt og dramatisk, og preges sentralt av ei gryte med et 70 meter høyt loddrett fossefall. Kjerneverdiene i området er boreal regnskog. I tillegg finnes boreal lauvskog, samt fosseeng. Det er registrert spesielt gamle grantrær her, i alder rundt 300 år, dvs. at årringer i denne aldersgruppen er vanskelig å tallfeste med nøyaktighet. Areal: Ca 4404 da.

«Gryte» med 70 meter høyt fossefall i sentrum

Folldalen og Lonskogen, naturreservat, Høylandet kommune. Utvidelse.

Utvidelse rundt et område ved Olatjønnna. Dette området ligger på kalkrike bergarter, og har kalkpreg med bl.a taggbregne, karstformer og kilder. Karts er områder hvor rennende vatn har laget sprekker, hull og ganger i mykt kalkberg. Området har flotte kjerneområder med betydelig omfang av død ved. Det er flere slåttemyrer i området. Areal: Ca 2428 da (utvidelse), totalareal 15113 da.

Storvikskogen, Namsos kommune.

Boreal regnskog. Storvikskogen er et ganske lite område omkring markante og fuktige ravinedaler. Området har gode strukturer og rikt arts mangfold.

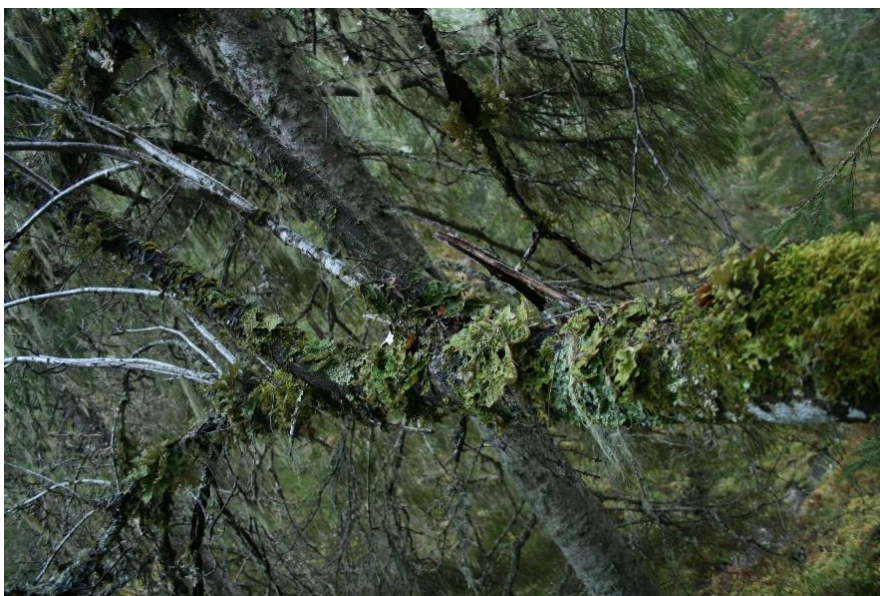
Området har uvanlige masseforekomster av gullprikkklav, samt at den sterkt truede granfyllav (EN) finnes i området. Areal. Ca 82 da.

Gullprikkklav og skogbilde i Storvikskogen.

Hølbekkdalen og Litlhaugdalen, Namsos kommune.

Området er en klassisk utgave av boreal regnskog på Namdalskysten, med gullprikkklav og lungeneversamfunn på grantrær og lauvtrær. Området er ganske variert med to «hoveddalfører», samt smådaler og fuktdrag. Indre deler av Litlhaugdalen har lågurtpreg med bl.a markjordbær.

Lungeneversamfunn, Litlhaugdalen. Sjansen for gullprikkklav er stor når dette skogbildet opptrer.

Krokvatnet, Flatanger kommune.

Variert område rundt Krokvatnet og Litjkrokvatnet i Flatanger. Området er preget av bratte lier og flere bestand med boreal regnskog, innslag av alm, noe sumpskog og flomskogsmark. I partier finnes særlig gammel skog. Det er 12 kjerneområder – dvs lokaliteter med spesiell god biologisk verdi. Alder på gran i området er opp mot 250-300 år. Gammel skog har generelt et helt annet arts mangfold enn «ung voksen» skog på rundt 80 år, både fordi spesialiserte arter lever på gamle trær og fordi død ved i ulike stadier av nedbryting har sine spesialiserte arter.

Areal: 2984 da.

Eldgammel skog ved Krokvatnet. (Foto: Stig Gorseth, Allskog).

Julestrømmen, Lierne kommune.

Området har svært gammel skog, er fuktig og har sjeldne og truede arter. Blant dem den kritisk truede lavarten hjelmragg (CR) og den sterkt truede arten taigabendellav (EN). Når slike arter er til stede, så betyr det at også andre spesielle og sjeldne arter kan være der. En del gran er over 200 år, men det også god spredning på alder og dimensjoner. Areal 123 da.

Hjelmragg, svært sjelden og sterkt truer (Foto: Tom Hellig Hofton, Biofokus).

Julesstraumen. Verneområder er på venstre bredd. (Foto: Geir Gaarder, Miljøfaglig Utredning).

Vuddudalen naturreservat, Levanger kommune. Utvidelse.

Vernegrnlaget for Vuddudalen naturreservat er lavlandsskog på rik grunn, med innslag av edellauvskog. Utvidelse omfatter en eiendomsparcell vest for reservatet, og gir naturlig og bedre arrondering, samt bedre buffer mot tilgrensende aktive skogbruksområder. Areal 24 da utvidelse, totalt 311 da.

Nordstifjellet, Åfjord kommune

Området inneholder blant annet boreal regnskog og edellauvskog med alm og hassel. Trua arter som gullprikklav og meldråpelav finnes i området. Stedvis er det eldre skog med alder opp til 180 år. Areal 783 da.

Gullprikklav i Nordstifjellet. (Foto: Jan Erik Andersen)

Vinjlia, Heim kommune

Tilbudsområdet utgjør deler av et stort område som inneholder en stor bratt li med mye variasjon i vegetasjonen, som rik edellauvskog, rikt hasselkratt, gråor-almeskog og rik boreal lauvskog. Innslag av ask finnes også. Det er stedvis store mengder liggende død lauvved. Skogbeltet ligger i lavlandet, dvs. boreonemoral vegetasjonssone, hvor det er mangel på vernede areal. Området er viktig for hakkespetter. Areal: ca. 1704 daa.

Fra Vinjlia

Gråura - utvidelse, Oppdal kommune

Området utgjør deler av et stort område som inneholder noen av de høyeste konsentrasjonene av rødlistearter som er påvist i kløftmiljøer i Norge. Gråura har et stort mangfold av naturtyper, fra tørre, kontinentalt pregede furuskoger, varmekjære almeskoger til kalkskog. De kanskje største verdiene er likevel knyttet til den gamle boreale lauvskogen. Der har Gråura trolig noe av den mest urørte ospeskogen som er kjent fra sørboreal sone i Norge. Et stort antall trua og nær trua arter finnes i området. Areal utvidelse i Trøndelag på cirka 1753 daa.

Verdifull bekkekløft. Foto Tom H. Hofton, BioFokus.

Stavåa og Skauma, utvidelse, Rennebu kommune

Området er ei bekkekløft med stor variasjon og rikt artsmangfold av både varmekjære planter og fjellarter. De rødlistede naturtypene høgstaudegranskog (NT), kalkfuruskog (VU) og artene hvithodenål (NT), rosenkjuke, rustdoggnål (NT), gubbeskjegg (NT), hengepiggrø (NT) er registrert i området. Området vil bidra til oppfylning av mangler ved skogvernet på naturtypen bekkekløft og høgproduktiv granskog/blandingskog. Utvidelsen er på cirka 267 daa.

Skogstruktur, Stavåa og Skauma, Foto Jan Erik Andersen

Drættvika, Indre Fosen kommune

Området ligger i låglandet mot Trondheimsfjorden og har partier med rik edelløvsog, hasselkratt og rik barskog. Skogen er i lavlandet i sørboreal vegetasjonssone. Deler av den høyereliggende skogen har alder på 100-150 år, med enkelttrær opp i 180 år. Den lavereliggende skogen er yngre, opptil 100 år. Registrerte rødlistearter er alm (VU), gubbeskjegg, furuplett (NT). Området vil bidra til oppfylning av mangler ved skogvernet for edellauvsog og rik skog i lavlandet. Areal: ca. 295 daa.

Drættvika naturreservat. Området ligger på begge sider av veg, og er variert med rik lauv- og barskog.

